

ที่เลือกนั้น ถูกต้อง ตามโบราณราชประเพณี
 ท่านทั้งหลายคงจะมีน้ำใจสุภาพ ออกหนุน
 หนุนกัน อันตรายทั้งปวง แลช่วยให้ความ
 ประสงค์อันเกิดแต่ความมุ่งหมาย จะให้
 พระบรมราชวงษ์ แลพระราชอาณาเขต รุ่ง
 เรืองเป็นจิรัฐติการสืบไป เป็นเหตุให้พระบรม
 วงษ์ดำรงชาติราชการราษฎรทั้งหลาย ได้รับความ
 ผลแห่งความสงบเรียบร้อย เป็นสุขสถาพร
 สืบไปทั่วหน้า

พระที่นั่งจักรกรี มหาปราสาท

วันที่ ๑๑ มกราคม รศ. ๖๖

จุฬาลงกรณ์ ประ

ประกาศ สถาปนา

สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้า

มหาวชิราวุธ สยาม มกุฎราชกุมาร

สมเด็จพระพุทธศาสนกาลเป็น อภิศกาศ
 ล่วงแล้ว ๒๕๓๗ พรรษา บัณฑิตนักปราชญ์
 นิยม สรรค์ สวรรค์ สวรรค์ บุษบ มาศ กาล บัณฑิต
 สักมี กิติ ครอบาร สุริยคติ กาล รศ. ๖๖
 ค. ๑๑๑๑ มกราคม มาศ สักมี สมมาศาคาศคุณพิ
 เศษ บริเวทกาลกำหนด พระบาทสมเด็จพระ
 ประมินทร มหาจุฬาลงกรณ์ บดินทรเทพยมหา
 มงกุฎ บรมชนรัตนราชวรมัน วรคัมภย
 บริพัตร ราชบัณฑิตยราชนิถไวกรม จาตุรันต
 บรมมหาจักรพรรดิราชสังกาศ ออกโทสุชาติ

สังสุทท เกราะหณี จักรกรี บรมนารถ มหา
 มกุฎราช วรวงกู สุริยคติ สวรรค์ อรรถ
 อรรถชูไฟบุตย บรมพาศลย กฤษณากนิหาร
 สภา อธิการ วัชรสุยศักดิ์ ธิญญ สักมี วัชร ไส
 ภาคย สรรพวงค์ มหาชไนตมางค ประ นค ยาท
 บรมชยบุคคล ประ สักมี สรรพศุภผล อุดมบรม
 สุขุมมาล กิทยเทพา วทาวไพศาลเกียรติคุณ
 อกลยพิเศษ สรรพเทพเวรานุวัชย์ วิสิฐ
 ศักดิ์ สมญาพินิต ประชานารถ เปรม กระมล
 ชิตกษิยราชประยูร มุขมูข มาศยาภิรมย์ อุดม
 เกชา อธิการ บรมชนรัตน สวรรค์ยามา ทินทร
 วรคัมภย ราชกิตติ มหาปริวาร นายค ธานีต์
 มหันตวรฤทธิเดช สรรพวิเศษ ศิริวันธร อนุ
 ชนนิกร สโมสรว สมมต ประ สักมี วัชรศมโ
 กมบรมราช สมบัติ แพรปกลเสวกรัตนตรา
 กิตติกร ศิริวัคไน ปลักษณมหา บรมราชา
 กิเศกา กิสิต สรรพทศทิศ วิชิตไชย สกล
 มโห สรวิช มหาสวา มินทร มเหศวร มหินทร
 มหารามาชิราช วโรดม บรมนารถ ชาติอา
 ชาวโคธย พุทธาทิไทร รัตน สรรพวัชย์
 อกลยศักดิ์ อัก แรศรา ชัยกิติ เมศคากรรณา
 สักมี หฤทัย อโปลไมยบุญการ สกลไพศาล
 มหา รัษฎา ธิบดินทร ประมินทร ธรรมิคมหา
 ราชาชิราช บรมนารถ บริพัตร พระจุลจอม
 เกล้า เจ้าอยู่หัว

ทรง พระราชดำริให้ว่า พระราชบัญญัติ ที่
 ได้ทรง พระกรุณา โปรดเกล้าฯ ประกาศไว้
 ให้ทราบทั่วกัน แต่ก่อน เพื่อให้ ไร้รักนวล

โยธาม ชัคคิย ราช ประ เพลิน ให้เปยที่ มีคน แ่น
 นอน แต่ บ้อง ถิ่น สรรพ พยัถ วัน ทวาย ที่ จะ
 บังเกิดมี ขึ้น ใน แผ่นดิน โดยความที่ไม่ ทวาย
 แ่นนั้น ก็มา มีเหตุซึ่ง เปน ที่ โศก เศร้า อย่าง ยิ่ง
 เกิด ขึ้น เสมอ เหมือน หนึ่งใน ว่า พระ ราช บัญญัติ
 แล ขวมน เนียมที่ ได้ตั้ง ไว้ ให้ คิน คง ก็ แล้ว แต่
 ฌรณ ศุกร เกื้อนชัย แรม หด ค่ำ บัง ออ อัฐก
 รุกคักราช ๑๒๔๘ นั้น เว้น วาง อยู่

จึง ทรง พระ ราช ตำนาน ว่า สมเด็จ พระ เจ้า
 ลุกยาเธอ เจ้าฟ้า มหา วชิราวุธ เสด็จ อวรมคทา
 บรมย บรมนรา ชีราช จา พาลง ทรณ นารณ ราช
 วโรรส มหา สมมต ชัคคิย พิสุทธิ บรม มกุฎ
 สุริย สันตติ วงษ์ อภิเศก พงษ์ วโรก โท สชากิ
 คุณ สัก ภาศ วิมล รัตน ทักษ ชนม สวัสดิชัคคิย
 ราช กุมาร กรมขุน เทพ ทวารวดี ผู้ เปน ที่ ทรง
 พระ ราช สนิเสหา อย่าง ยิ่ง มี พระ เกียรติยศ
 เปน ที่ สอง รอง สมเด็จ พระ บรม ไอรสา ชีราช สม
 กวร จะ ค่าง ใน ตำแหน่ง สมเด็จ พระ บรม ไอรสา
 ชีราช มกุฎ ราช กุมาร ได้

จึง มี พระ บรม ราช โองการ ไปรค เกด้า ให้
 ประภาค สดา ปณา พระ เกียรติยศ สมเด็จ พระ
 เจ้า ลุกยาเธอ เจ้าฟ้า มหา วชิราวุธ ให้ ค่าง
 แล ประภิช ฐาน ใน ตำแหน่ง สมเด็จ พระ บรม
 ไอรสา ชีราช มกุฎ ราช กุมาร ให้ ปราบกฎ พระ
 นามว่า สมเด็จ พระ บรม ไอรสา ชีราช เจ้าฟ้า
 มหา วชิราวุธ สยาม มกุฎ ราช กุมาร ตาม
 ตำแหน่ง ยศ สมเด็จ หน่อ พทอ เจ้า ซึ่ง มี มา
 ใน พระ ราช กำหนด กฎ มณเฑียร ฑัย ขาด ซึ่ง
 ตั้ง ไว้ ใน รุกคักราช ๑๒๔๘ ให้ ทรง ศักดิ์ ภาศ แสน
 หนึ่ง เสมอ สมเด็จ พระ เจ้า ลุก ยาเธอ อัน ได้

เฉลิม พระ ราช มณ เฑียร เปน พระ มหา อปรราช
 ฝ่าย นำ ซึ่ง มี มา ใน พระ ราช กำหนด ตำแหน่ง นาพล
 เรือน ซึ่ง ได้ ตั้ง ไว้ ใน รุกคักราช ๑๒๔๘ แล จะ
 ได้ ไปรค เกด้า ให้ มี พระ ราช พิธี เฉลิม พระ
 ประมา ภิไธย ตาม นิยม ใน พิธี พทอ สาศน์ ไสย
 สาศน์ นั้น เมื่อ เวลา เสด็จ กลับ คิน มา ยัง พระ
 นคร จาก ประเทศ ยุโรป ที่ได้ ทรง ศึกษา ศิลป
 วิทยาการ อยู่ใน ประจวบนี้ แล ถึง ว่า จะ ยัง
 ไม่ได้ ทำ พระ ราช พิธี นั้น ก็ ให้ ทรง ค่าง ใน
 ตำแหน่ง สมเด็จ พระ บรม ไอรสา ชีราช มกุฎ
 ราช กุมาร พร้อมทั้ง พระ เกียรติยศ พระ เกียรติคุณ
 แล พระ เกษานภาพ ทั้งปวง อย่าง ผู้ เปน รัชทายาท
 สำหรั สัย สันตติ วงษ์ ซึ่ง ได้ มี พระ ราช
 กำหนด ประภาค ไว้ แต่ เมื่อ ฌรณ เกื้อนชัย แรม
 หด ค่ำ บัง ออ อัฐก รุกคักราช ๑๒๔๘ นั้น ได้
 ขริ บรม ทศ ประ ภาศ ด้วย เกษะ ความ สักย
 แห่ง จิตร ที่ เลื่อมใส ใน พระ รัตน ไทรย์ ขอ
 ให้ ผล อัน สำเร็จ จึง มี โทษ พระ บรม ราช ประสงค์
 แล ขอ อา ราชนา เทพย คา ผู้ มี เมศ วรร ศักดิ์ อัน
 ประเสริฐ ซึ่ง สถิตย ค่าง อยู่ใน ภูมิ พุทธ
 อาภาศ ภาณูจน รัตน พิมาน ทั้ง ทุก แผล่ง หล้า
 เปน อาทิ คือ เทพย อัน ทรง นาม สยาม เทวา
 ชีราช ซึ่งเป็น อธิษท ได้ ขริ รักรัย บำรุง ทรุง
 เทพ มหานคร อมร รัตน โกสินทร มหินทร
 ยุทธยวนี้ แล เทพย เจ้า ผู้ อภิบาล รักรัย นพ
 ปกต มหา เสวตร ศัตร์ ศิริ รัตน รา ไซ สรวีย์ แล
 เทพย อัน รักรัย รัตน บัด ลังกี พระ ที่ หนึ่ง บรม
 ราช อาคณ ไทญ์น้อย ใน พระ ราช นิเวศน์ มตา
 สถาน ทุก ตำแหน่ง ทั้ง เทพย เจ้า อื่น ๆ ผู้ มี
 ทิพยานภาพ มคิทธิ ฤทธิ ศักดิ์ สิทธิ สิ่ง สถิตย

ใน ภูมิ ดำเนา แนวพฤษภ ยรรพกา ภาค พیمان ทล
 สถาน ทวี ราชอาณาจักร บันดา ที่ มิ โนม ตรี จิตร
 ไท่ ผกข ตรี รัชย์ พระบรม ราชวงษ์ นี้ สืบมา
 าน กาล ยัก นี้ จง ไท่ ทำนุ บำรุง รัชยา สมเด็จ
 พระ บรม ไอรสา ธิราช พระ องค์ นี้ ไท่ ทรง พระ
 เจริญ ฤกษ์ ชนมายุ พรวณ ศุข พล ปฏิภาณ ตรี
 สวัสดิ์ พิพัฒน์ มงคล เกียรติยศ อิศริยยศ ศักดิ์
 เกษานุกูล พุทท ประการ ขอ ให้ พระ เกียรติคุณ
 อภิลช ยศ ปรากฏ ไป สิ้น กาล นาน เทอญ

คำถวายไชยมงคล

ของ พระ บรม วงษานุวงศ์ ฝ่าย นำ

ขอ เคารพ ถวาย อธิษฐาน ขอ ฤกษ์ ภาย ปลูก เกล้า ปลูก กระหม่อม
 ข้า พระ พุทท เจ้า พระ บรม วงษานุวงศ์
 ทั้ง หลายน ทั้ง บรม ขอ พระ ราชทาน พระ บรม
 ราชวโร ภาค กรวย บังคม ทล พระ กรุณา
 ความ ชื่น ชมยินดี เช่น ล้นเกล้าฯ ใน การ ซึ่ง ทรง
 พระ ราชดำริห์ โดย พระ ปรีชาญาณ อัน สุขุม
 เพื่อ ที่ จะ รัชยา โอรส ชาติ ศิยราช ประเพณี ไม่
 ให้ ว่าง ที่ ว่าง เว้น อยู่ แม้ แค เพียง น้อย เวลา
 ซึ่ง รัชทายาท ผู้ สืบ สันตติวงศ์ ให้ เป็น ที่ มั่นคง
 แล เป็น ที่ สิ้น สงไสย ใน การ ที่ ประคอง ฐาน
 พระ บรม ราชวงษ์ นี้ ไว้ ให้ ถาวร แล ดำรง
 สยาม ามา จักร โดย บรม อัน เป็น สวัสดิภาพ
 เพื่อ ประโยชน์ แล ความ สุข ของ อาณาประชา
 ชน ทั้ง ปวง เป็นการ วรรษ เหตุ ซึ่ง จะ เป็น ที่
 แก่ง แอ้ง ให้ มี ฤชา ฤทวาร ใน แผ่น
 ดิน ไท่ นี้ บ่อม เช่น ที่ สรรเสริญ ของ มหาชน
 บัญญัติ ขาคิ ว่า เป็น ทรง พระ ราชดำริห์ ขอ

อย่าง บัง โดย อธิษฐาน มาท ธรรม เช่น อัน
 ไท่ ประคบ พระ ราชกิจ ประเสริฐ แท้ แล ข้า
 พระ พุทท เจ้า ทั้ง หลายน คิด เห็น ด้วยเกล้าฯ ว่า
 เช่น พระ เกศ พระ คุณ เปง ล้นเกล้าฯ ทา ที่ สกม ไท่
 อธิษ ประการ ไท่ เมื่อ ไท่ ทรง พระ กรุณา
 ไพร เกล้าฯ ให้ ประภาศ สดา ปรมา สมเด็จ
 พระ บรม ไอรสา ธิราช เจ้า ฟ้ามหา วชิราวช
 สยาม มกุฎ ราชกุมาร อัน เช่น ที่ นัย ดิศ แล
 รัช ไคร่ ของ ข้า พระ พุทท เจ้า ทั้ง หลายน ไท่ นี้
 ก็ ยัง เป็น ที่ ชื่น ชมยินดี ของ ข้า พระ พุทท เจ้า
 ทั้ง หลายน มาก ชื่น อีก ด้วย พระ กิริยา พระ
 อธิษ ไสรย อัน ละเอียด รัชย์ น้ำ พระ ไทย อัน ชำ
 แล พระ สติ ชื่น ญา ไท่ ทรง รำ เรียง ไท่ เร็ว ไท่
 ตาม ที่ ไท่ เห็น เพียง พระ ชนม พรวณ อัน เยาว์
 แห่ง สมเด็จ พระ บรม ไอรสา ธิราช เจ้า ฟ้ามหา
 วชิราวช สยาม มกุฎ ราชกุมาร แล รัชทายาท
 ก็ เป็น ที่ จะ พึง ปรารถนา ทา มา เปรียบ เทียบ
 ให้ ไท่ ยิ่ง กว่า ไท่ ไท่ ไท่ แล้ว จึง เป็น ที่ ปลูก จิตร
 ของ ข้า พระ พุทท เจ้า ว่า เมื่อ ไท่ ทรง พระ เจริญ
 ไวย แล ไท่ ทรง ศึกษา ศิลปวิทยา ที่ ไท่ รัชย์
 ชื่น ต่อ ไป เหมือน เช่น ไท่ ทรง พระ เจริญ อยู่
 ทั้ง พระ ไวย แล พระ วิชา รัชย์ ก็ จะ ยังมี แด
 เจริญ พระ คุณ ความ ดี มาก ชื่น ถ้าย รัชย์ ไม่มี
 ทาง ที่ จะ เสื่อม รัชย์ ข้า พระ พุทท เจ้า ทั้ง หลายน
 รัชย์ ใจ ก็น่า มีความ เชื่อ มี ใน สมเด็จ พระ
 บรม ไอรสา ธิราช เจ้า ฟ้ามหา วชิราวช สยาม
 มกุฎ ราชกุมาร ว่า จะ ไท่ ทรง เช่น ไท่ รัชย์ เกล้าฯ
 ของ ข้า พระ พุทท เจ้า ทั้ง หลายน ต่อ ไป ภาย มา
 ข้า พระ พุทท เจ้า ทั้ง หลายน เต็ม ใจ เคารพ